

ת"ד 2700/12/13 - מדינת ישראל נגד בנימין גליקזליג

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה	
ת"ד 2700-12-13 מדינת ישראל נ' גליקזליג	29 אוקטובר 2014
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו	
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	בנימין גליקזליג

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל שרון

ב"כ הנאשם: עו"ד ניצה כהן

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 13.9.2012 סמוך לשעה 17:20, נהג הנאשם ברכב מסחרי בשד' חן סמוך לבית מס' 17 בקרית ביאליק מכיוון מזרח למערב. הכביש במקום הוא כביש עירוני, דו מסלולי, מופרד על ידי שדרה רחבה, ברוחב של 7 מטר. המהירות המותרת במקום היא 50 קמ"ש. לרשות הנאשם עמד שדה ראייה של 48 מטר לשפת המדרכה משמאל. באותה עת, חצתה את הכביש משמאל לימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, הולכת רגל ילידת 1938. המנוחה הספיקה לחצות מרחק של 5.3 מטר מהקצה השמאלי של נתיב נסיעת הנאשם ואז פגע בה הנאשם עם הפינה הימנית קדמית של הרכב. כתוצאה מהפגיעה, נגרם מותה המיידי של המנוחה במקום.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון לפיו, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום, נשלח לתסקיר שירות המבחן. התביעה הסכימה כי תסתפק בעונש מאסר בפועל לתקופה שלא יעלה על שישה חודשים בכליאה ממשית, ואילו ההגנה רשאית לעתור, על פי ההסכמה, לריצוי המאסר בעבודות שירות, כאשר מוסכם על שני הצדדים, כי לצד רכיב המאסר יתווספו רכיבי ענישה נוספים של פסילה בפועל, מאסר ע"ת, פסילה ע"ת וקנס הכל לפי שיקול דעת ביהמ"ש.

ביחס לנאשם הוגש תסקיר של שירות המבחן.

התסקיר המפורט מגולל באריכות את נסיבות חייו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 60, יליד ישראל, רווק, המתגורר בגפו בקריות, עובד כטכנאי מיזוג אויר. בהתייחס לעבירה נשוא כתב האישום, קיבל הנאשם אחריות מלאה לביצועה ומסר כי טרם קרות התאונה, היה שקוע במחשבות לאחר שנאלץ באותו יום לעבוד באופן שהכביד עליו. עומס העבודה גרם לו לתסכול, העיק עליו אך הוא נמנע מלבטא את מורת רוחו בפני מעסיקו. בהיותו שקוע במחשבות, לא הבחין במנוחה חוצה את הכביש עקב ריכוז ירוד ובשל המתח שחש, ופגע בה. מיד לאחר הפגיעה התקשר למעסיקו והודיע לו על קרות התאונה. מאז התאונה הוא חווה, לדבריו, צער רב, תחושת אשמה ותסכול על כך שלא הצליח למנוע את התאונה.

שירות המבחן התרשם, כי הצער שמפגין הנאשם, תחושות האשמה הינם אוטנטיים וכי הנאשם מתקשה לתת להם ביטוי עקב אישיותו המופנמת. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא ניסה לברר פרטים אודות המנוחה על מנת להגיע לשבעה, אך נמנע מכך בהמלצת המשטרה. עוד הוא מוסר, כי לאחר התאונה סבל מקשיי שינה, פלשבקים, קשיי ריכוז ועוד, אך חזר עד מהרה לעבודה והתמקד בעשייה. בסופו של יום, ממליץ שירות המבחן, לנוכח התרשמותו כי התאונה הקטלנית ותוצאותיה הטרגיות לא נבעו מקיום דפוסי נהיגה בעייתיים כלשהם, שאין מקום להמלצה טיפולית לגביה הנאשם ונוכח עברו התעבורתי התקין של הנאשם, ממליץ השירות להטיל על הנאשם עונש מאסר בעובדות שירות וכן תשלום של פיצוי כספי למשפחת המנוחה. יצוין בהקשר זה, כי ההגנה מסכימה להוספת רכיב של פיצוי למרכיבי הענישה למרות שהדבר לא נכלל במסגרת הסדר הטיעון.

בא כח המאשימה עותרת להטיל על הנאשם את עונש המאסר בכליאה ממשית הקבוע בהסדר הטיעון תוך שהיא מפנה לפסיקה לפיה, בתאונות מסוג זה יש להטיל עונש שעיקרו רכיב מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. כמו כן, עותרת ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פסילה ממושכת כמקובל על פי הפסיקה וזאת לצד עונשים נוספים וביניהם פיצוי למשפחת המנוחה בהתאם להמלצות שירות המבחן.

מנגד, עותרת הסנגורית להקל בעונשו של הנאשם ולאמץ את המלצות שירות המבחן. הסנגורית, אשר טענה עבור שולחה כל אשר ניתן לטעון, עמדה על התאונה הטרגית, על נסיבות חייו של הנאשם, על עברו התעבורתי התקין וותק הנהיגה הממושך ובקשה כי ביהמ"ש יתחשב בנסיבות המפורטות בתסקיר וימנע מהשתת עונש של מאסר בפועל על הנאשם. לגישתה ניתן להסתפק במקרה דנן בעונש של מאסר בעבודות שירות לצד פסילה מתונה. כמו כן, כאמור, מסכימה הסנגורית לכך שלרכיבי הענישה יתווסף רכיב של פיצוי תוך שהיא מדגישה כי הדבר הוא ביוזמתו ובהסכמתו של הנאשם.

דין והכרעה עונשית:

מדובר בתאונה קשה ומצערת, בה הנאשם נהג ברכב בשדרה רחבת ידיים, וחרף שדה הראיה הרחב שעמד לרשותו, לא הבחין במנוחה פגע בה והרג אותה. בכך, נגדעו חייה של המנוחה בטרם עת. מדובר בפגיעה בדבר הקדוש מכל והוא ערך קדושת החיים.

פסיקת ביהמ"ש העליון, שנתי שוב ושוב, כי נהג הגורם בנהיגתו הרשלנית למותו של אחר, יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל ופסילה רבת שנים, וזאת מתוך הכרה וחשיבותו של ערך קדושת החיים ומתוך המגמה להדביר את נגע תאונות הדרכים, אשר לדאבון הלב, גובה מדי יום מחיר דמים יקר (ע"פ 6755/09 **ארז אלמוג נ' מ"י**; רע"פ 4261/04 **פארין נ' מדינת ישראל**; ע"פ 6358/10 **מחמוד קבהא נ' מדינת ישראל**).

טווח הענישה המקובל בעבירה של גרימת מוות בתאונת דרכים נע בין מאסר בפועל של 12 חודשים ל- 18 חודשים. נפסק, כי חריגה מרף ענישה זה תותר רק במקרים מיוחדים, כאשר קיימות נסיבות יוצאות דופן, או כאשר דרגת הרשלנות הינה בצד הנמוך.

יחד עם זאת, נקבע לא אחת, חרף מדינות הענישה הכללית להחמרה בענישתם של נהגים המתרשלים מדעת ופוגעים באחרים, הרי ששומה על ביהמ"ש לבחון כל מקרה לנסיבותיו, ולעולם לשקול את עניינו האינדבידואלי של הנאשם שבפניו, תוך הערכת עניינו הפרטיקולרי, אל מול מדיניות הענישה, כך שהעונש יהווה פרי שקלול של מכלול השיקולים הרלוונטיים, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם (ע"פ 8382/03 **חילף נ' מ"י**).

נסיבות ביצוע העבירה מפורטות בעובדות כתב האישום ומלמדות על כך שהנאשם התרשל בנהיגתו רשלנות רבתי. כפי שצוין לעיל, מדובר בשדרה רחבה, שדה הראיה רחב ביותר, לו הנאשם היה ממוקד בנהיגה ומביט לכביש, התאונה היתה יכולה להימנע. מסתבר, וכך גם עולה מתסקירו של שירות המבחן, שהנאשם היה טרוד, ולכן, לא מיקד את מבטו בכביש ולכן גרם לתאונה המצערת. נסיבות אלה פועלות לחומרה ומחייבות החמרה עונשית עם הנאשם.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בנאשם בן 60, שאין לחובתו הרשעות פליליות או תעבורתיות, למעט שתי עבירות תנועה בגין מהירות מופרזת, האחרונה שבהן משנת 2004. דגש מיוחד יש ליתן לעבודה, כי לדאבון הלב, המנוחה לא חצתה את הכביש במעבר חציה. לביהמ"ש אף הוגשה ראיה מטעם ההגנה, הלקוחה מחומר הראיות, לפיה נערכה סקירה הנדסית בזירת התאונה על ידי מהנדסת התנועה אינג' לינה שוקר, אשר המליצה, בין היתר, להקים גדר הפרדה לאורך הרחוב על מנת למנוע חציה במקומות אסורים.

מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הוא ללא ספק עונש של מאסר בפועל, על מנת לשקף הלימה ראויה בין התוצאה הקשה למחדליו של הנאשם בנהיגתו. אך עם זאת, סבורני כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה שבפניי, נוכח נתוניו של הנאשם, והאמור לגבי קרות התאונה, זירת התאונה ואי החציה במעבר החציה, העונש ההולם הוא עונש מאסר בעבודות שירות. על מנת לאזן את מרכיב הענישה החריג הזה, שהינו נוטה לקולא מטווח הענישה המקובל, שומה על בית המשפט לגזור עונש פסילה משמעותי שישקף הלימה ראויה בין מחדליו של הנאשם, רשלנותו הניכרת, לבין התוצאה הקשה שנגרמה בשל כך.

כמו כן, מקובלת עלי המלצת שירות המבחן, המוסכמת על ההגנה, כי לצד מרכיב ענישה, יש להשית על הנאשם פיצוי כספי למשפחת המנוחה, כאקט סמלי אשר מבטא הכרה מצד הנאשם במחדליו ויהווה אף הוא, ביטוי מוחשי לצורך שלו לשאת בנטל כספי לאור התוצאה הקשה שגרם לה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שבפניי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בבית הקשיש רקפות, רח' המכבים 6, קרית אתא.
2. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 24.11.2014 בשעה 08:00, בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.
3. במהלך הכתבת גזר הדין מודיע לי הנאשם, כי הממונה מסר לו שמקום עבודת השירות שונה לבית מרים קסלר בקרית חיים. למען הסר ספק, וכפי שציין הממונה בסעיף 3.2 בחוות דעתי, רשאי הממונה לשנות את מקום העבודה ואין באמור לעיל כדי לכבול אותו מלהעסיק את הנאשם במקום אחר.
4. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.
5. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של גרם מוות רשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין ו/או נהיגה בזמן פסילה.
6. 10 שנים פסילה בפועל. בניכוי פסילה מנהלית של 90 יום.
7. הפסילה תחושב מיום 1/7/14 - מועד בו נפסל הנאשם עד לתום ההליכים.
8. 8 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
9. אני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי למשפחת המנוחה סופיה גובנוב ז"ל, בסך של 20,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 120 יום. לא ישולם, ייגבה כדרך שגובים קנס. התביעה תודיע דבר גזר הדין למשפ' המנוחה.
10. נוכח מרכיב הפיצוי, והטלת עבודות שירות עליו, אני נמנע מהטלת קנס על הנאשם.

11. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ה, 29/10/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט